Kuid siingi tuleb pööre. 7. septembril pikendatakse kaitseseisukorda Riigikogult nõusoleku küsimiseta. Märgates Riigikogu kasvavat opositsiooni, deklareerib K. Einbund 15. septembril, et Riigikogu saab tulla kokku ainult erakorraliseks istungjärguks valitsuse kutsel ja valitsuse poolt määratud päevakorraga valitsuse teadaannete ärakuulamiseks. Edaspidi kutsutavat Riigikogu kokku ainult sääraste valitsuse poolt esitatud eelnõude otsustamiseks, mida ka „valimistele määratud Riigikogu" (valitsuse definitsioon praeguse Riigikogu kohta) peaks loomulikult otsustama, nagu riigi lisaeelarve, eelarve jne. K. Einbund hoiatab Riigikogu ühtlasi opositsiooni tegemast valitsusele ja manitseb teda üksmeelele valitsusega.

Need seletused ei näi aga rahustavat opositsioonimeeleollu sattunud Riigikogu enamust. Kui ta 28. septembril astub kokku, valitakse K. Einbundi asemele Riigikogu esimeheks opositsiooni kuuluv asunik R. Penno ja Riigikogu teisel koosolekul 2. oktoobril tuleb krahh. K. Einbund riigivanema blankovolituse põhjal katkestab Riigikogu koosoleku ja saadab Riigikogu laiali. Selle sammu põhjendamiseks seletab K. Einbund, et poolelt Riigikogult võib oodata ainult rahuliku elu häirimist. Riigikogu ei olevat näiliselt töövõimeline ega olevat tal ka ühist ja kõrget vastutustunnet. K. Einbund lisab veel, et valitsus ei ole Riigikoguga võitlev pool, vaid domineeriv. Riigivanem K. Päts seletab omalt poolt Riigikogu rühmade esindajaile, et niikaua, kui Riigikogu on võitluse allikaks, ei saa asja koostööst temaga. Valitsus kutsub koostööle isikuid hoolimata nende parteilisest kuuluvusest. Peame saama uue Põhiseaduse. Ka ülemjuhataja kindral J. Laidoner rõhutab oma seletustes praeguse Põhisea-

Eesti kroonika 1934, lk. 28